

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Octóber' 12dikén, 1824.

Franczia Ország.

A' Király X-dik Károly illy pompával ment-be Sept. 27-dik napján Párisba: —

„A' Király éppen 12 órakor érkezett-meg a' Maillot nevű kapuhoz, 's a' nagy esővel se' gondolván lóra ült. —

„A' Dauphin Nagy-Admiralis, az Orleansi Hercege pedig Huszár Oberster-Generális formaruhába voltak öltözve.

„Bourbon Hercege vezette a' sereget, kinck meglátására a' legmélyebb szomorodási érzékenységek elevenültek-fel. Hát ki fog-e (így kiált-fel az Etoile újság, a' melly ezen leírást közli) ezen Herceggel a' Conde fényes nemzetség egészen oltódni? Mondják, hogy valamely fiuválogatás által fogna ezen nagy híru nevezet fenntartatni. A' Párisi népet a' bitangolási és revolúziós időnkre csak az ezekben elkövetett bűnöknek életben lévő tanújik az Enghien Hercege atya 's a' Princz Berry' fija emlékeztetheték vissza.

„A' városi tanács gyűlése az Etoile kapujánál állván a' Préfektus a' város' kütsait a' Királynak által nyújtotta 's beszédet intézett' hozzá, melyre így felelt ő Felsége: „A' ti gondviselések alatt hagyom ezen kütsokat, mint hogy hűségesebb kezekre nem bízhatom őket. Én a' keserűségnek 's örömnök belső érzésével tartom jó népcim közt az ezen köfalak között való bemenetelt; azért tartom örömmel, mivel hogy belső meggyőződéssel vagyok az eránt, hogy magamat az ő' boldogságának megerősítésére 's látorságosítására fogom életemnek utolsó napjaim szentelni.“

„Egy ember az Elyseumi mezőn a' sortformáló katonák között által nyomakodván, könyörgő írást nyújtott oda a' Királynak, mellyet ő Felsége érzékenyítő jóssággal elvett tőlle, 's a' kíséző Gavallérok között egygyiknek általadta.

„Minden ablakokból fejez zászlók függöttek-ki. Egy Festőnek az a' szerencsés gondolat jött elméjébe, hogy több mint 20 lábnym magosságú helyre egy Gloriát állított-fel, mellyen a' bőség, mindenféle tulajdonságaival egyetemben szemléltetett. A' Gloriát fellegzetek vették körül, a' mellyekből, mikor a' Király ott elment, két Géniusok jöttek-ki, egygyik arany koronát, a' másik pedig ezen szavakat tartván szájában: „Eljen X-dik Károly“

A' Magdaléna piacza a' Duphot' uczájánál, egy kisdéd, Immortellákiból (puszpáng) és borostyánból kötött koszorú bocsátkozott-le a' Király' fejére 's bámulást érdemlő kellemetességgel oda alkalmaztatta magát az ő Felsége halántékaira.

„A' S. Denis uczája egészen be volt szőnyegekkel aggatva, 's a' lakosok transparenseket (általvilágolókat) állítottak házaik' eleibe, mellyek között egygyik egy gazdag ágashogas Liliomot ábrázolt illy írás olvastatván rajta:

„Ils ne périront jamais en France (Ezek Franczia országban soha ki nem halnak). — Alább ismét:

„Cetto race immortelle, à la France si chère

„Donec de saints au ciel et de rois à la terre.“

„Az első mely akkor (ezek az Etoile tulajdon szavai) mikor a' Király lóra ült, mint ha töltötték volna úgy omlott, egészen megszűnt azon szempillantásban, midőn a' fényes sereg a' Boulevard utszákra megérkezett, hol a' sokaság különösen nagy volt, 's hol a' nép most is éppen úgy jelentette keszkenőjinek, kendőjinek, 's kalapjának csorálása által a' maga nagy örömét, mint 1814-ben Április' 12-dikén ugyan ezen helyen cselekedett. A' levegő végtelenül hangoztatta a' népnek ezen kiáltásait: Éljen a' Király! Éljenek a' Bourbonok!“

„Mint hogy megengedte vala a' Király, hogy azon Apácza aszszonyok, kik a' betegekkel való dajkálkodásra szánták-el magokat, a' régi szokás szerént, tiszteletjének bizonyítására, Ő Felsége előtt megjelenhessenek, tehát 50-nen közzülök az ezen Klastromi intézetre felvigyázó tanács' tagjától Marbois urtól vezetettvén, kimentek Ő Felsége elejébe, 's a' Fejedelem-aszszony illy beszédet intézett a' Királyhoz: „Sire! Felséged az ezen ház előtt, mely a' maga Hotel Dieu nevezetét illy nagyon megérdemli, 's a' mellyet a' mi Királyaink örökké méltónak tartották a' magok védelmekre, megállapoda. Mi soha nem fogunk elfelejtkezni arról, hogy a' betegek azt a' Princzet, ki most Király, a' magok ágyok' fejénél állani szemlélték. Ők tudják azt, hogy ezen fényes sereg ezen szempillantásban keresztényi szeretetből megállapodott. Mire meg fogjuk mondani a' betegeknek, hogy a' Király az ő szenvedéseiknek enyhítésében foglalatoskodik, 's ezen követség enyhíteni fogja az ő fájdalmaikat. Sire! mi Felséged' elejébe hódolásainkat, jó kívánságainkat 's a' felől való ígéretet-tételünket hozzuk, hogy a' szegény betegek eránt tartozó kötelességeinknek mindenkor megfelfelünk.“ — Király Ő Felge ekképpen felelt: „En tudom, hogy ti és ezen Urak mely nagyon buzgósággal viselhetnek a' ba-

tegekhez. Folytassátok kedves aszszonyaim, ezen munkátokat, 's tarítsátok számot jó akaratomhoz és megváltozhatatlan oltalmazásomhoz.“

„Két órakor és 10 minütakor érkezett-meg Ő Felsége a' Szűz Mária templomához, hol a' Parisi Ersek által fogadtott, a' ki beszédet tartott a' Királyhoz, a' melyre így felelt Ő Felge: „Az első kötelességem 's első szükségem a' szívemet illy nagyon szaggató állapotomban a' vala, hogy az Urnak lábai elibe borulván, ő tölle a' Szent Szűznek esdeklése által erőt és bátorságot nyerjek a' ream vetetett véghetellen nagyságú kötelességeknek szükséges tellyesítésére. Nalla nélkül semmit se' tehetünk, vélle mindent tehetünk. Legyetek Uraim! imádságaitok által segítségemre; melyre én nemcsak magamért, hanem Francia országotért kérek benneteket, mellyet az én Bátyám illy szerencsésé tett. Igen is, szomorúságaimban is olly érzékenység és bizodalom taplal, hogy a' magasságból jövő segedelemmel olly szerencsés leszek, hogy ha a' szenvedett veszteséget el nem felejtethetem is Fran. Országgal, legalább keserűségét édesebbé tehetem.“

A' templomból az új hídon a' IV-dik Henrik' álló képe (sobra) előtt kellett a' seregnak elmenni, a' hol Éljen IV-dik Henrik! hezdtté harsogtani a' levegőt, 's Éljen X-dik Károly végzette.

Az úgy nevezett mesterségek' hidjánál (pont-des-arts) a' nézők nagy sokasága miatt lassan haladhatván előre a' sereg, egy valami 23 esztendő's ifjú aszszony, ki már többször is iparkodott vala a' katonák' során által nyomulni, itt egy öreg Generalisnak segedelme által a' lovasok soráig beayomkodott, de itt már megállították 's a' Generalis' segedelme nélkül talán vissza is verték volna. Ezen aszszony szüntelen egy eszlélő irást csóvált feje felett, csak ennyit szollhatván

hangosan: az én Férjem! míg végre a Király meg látván kezével intett 's így szollott kegyesen: bocsássátok idebb, mollyet az aszszony hallván a' Király' lábaihoz borult, 's Ő Felsége az írást tőle elvévén, mint valami mutatott szolgálatot megköszönte, így szollván: igen elkötelezett vagyok gyermekem! — A' nép egész a' Tüillériáig kísérte Ő Felségét, örvendő kialszózással. — Több mint 400 könyörögő írást vett által; az oda nyujtatott virágbokrétaikat is mind elfogadta. —

„Mellyik unokája Szent Lajosnak (így kiált-fel az Etoile) követheti ennél jobban annak ezen tanácslásait: —

„Légy szelid és könyörülő szívé a' szegények, szükölködők, szenvedők, és betegek eránt; erössítsed őket, és segéljed. hitelhetőképpen.

„Tégy igasságot, légy egyenes és igaz szívé, minden jobbra balra való ingadozás nélkül; az igaznak fogd pártját, és segéld elő a' szegénynek törvényes ügyét mind addig, míg az igasság kivilágosodik.“

„Legyetek vigyázók jó Birák, hogy derék tiszteitek legyenek.“

A' Király 3 és 1/4 órákor érkezett-meg a' Tüillériába, 's egyenesen szobájiba-menvén, így szollott: „En nem vagyok fárad'tt, jó kedvem van; majd azt mondhatnám, hogy mindenek igen jól folytak.“ — A' város' kapuján lett bejötétől fogva nem hallatott egyéb ezen kiáltásnál: „Eljen a' Király! Eljen az igen szeretett Károly!“

Az új Király eltörlötte azon rendelést, a' melly által a' mult Aug. 15-dikén az újságok Censurája ismét behozatott vala. Ezen eltörlésről szolló rendelése Ő Felségének illy szavakkal jött-ki Szept. 30-kán a' Monitörben: —

„Károly Isten' kegyelméből Franciaország' és Navarra Királya, mind azoknak, kiknek ezen Végzésünk szemek el-

be kerül, köszöntésünket ajánljuk: Mint hogy nem tartjuk szükségesnek, az újság-levélek nyomtatási szabadságával való visszaélések ellen más környülállások között tétetott rendeléseknek további fennállását, ehhezképeest; Státustanácsunkat meghalgtaván, rendeltük és rendeljük, a' mi következik: — 1) Az ezen esztendőben Aug. 15-kénkjött Rendelés, melly által az 1829-ban Márcz. 31-kén, és 1821-ben Jul. 26-kán költ Törvények a' Censurára nézve megújttattak vala, ezennel eltörlöttetik. — 2) A' mi Igasságtételre 's belső dolgokra ügyelő Ministereinkre bizattatik, hogy ezen végzésünket végrehalytassák. Költ a' mi palotánkban a' Tüillériában Sept. 29-dik napján, a' megtartatás' 1824-dik 's a' mi Országlásunk' 1-ső eszteudéjében. Károly.

Sept. 29-dikén a' Ministerek' tanácsában a' melly 3 órát tartott a' Király ült elől, 's a' Dauphin is jelen volt. — Ugyan ezen napon, mint a' Bordeauxi Herczeg' születése napján, egy egész óráig magánal tartotta a' Király ezen Princzet testvér nényével egygyütt, kik minden estvéli 7-tedfél órákor Ő Felségéhez mennek ozsonnyázni.

A' Gazette illy jegyzést közöl XVIII-dik Lajosnak egygyik utolsó napjáról: Halála előtt néhány napokkal magához hivatott a' Király egy nagy tekintetű tisztviselőt, kibe nagy bizodalmat helyheztetett, a' ki, hogy a' Király' szenvedéseit azzal is ne terhesíttse, szántszándékkal került minden fontos dolgokról való szollást. A' Király ezt eszébe vévén így szollott: „Azért hívtam az Urat, hogy az Urral való utolsó beszélgetésre van szükségem. Gyenge vagyok ugyan: hanem mint hogy gyermekeimet illeti a' dolog, nem gondolok fájdalmimmal.“ — Hozzá fogván a' Király a' beszédhez, keresztül ment az országnak a' külső Hatalmasságokat tárgyzó minden környülállásain, melly által nagy bámulásra indította a' jelenlévőt, 's a' melly alatt

gyakran mejjire csüggedt a' feje, de még se' szünt-meg beszélni, míg végre ezen szavak után állott-meg: „Ezek azok az utolsó szavak, Uram, melyeket az Úrnak utólszór mondani akartam. Én megelégedve halok-meg, tudván, hogy az Öcsém országlása alatt, a' ki utánnam következik, a' szerencsének legnagyobb grádicsára léphet az ország. Szolgáljon az Úr X-dik Karolynak, úgy mint nekem szolgált. Ennyiből áll minden, a' mit az Úrtól kívánok.“

Jóniai Szigetek' egyesült Státusai.

Korfaból azt írják Sept 25-dikán, hogy az a' Végzés, mellyel a' Görög Senátus megparancsolta vala, hogy minden idegen hajók, mellyek Török portékával terhelve vagy a' Törökök' számára eveznek 's holmit nékiük visznek, a' Görög hajók által elől találatván fogattassanak-el, már még az előtt megmásolatott, minelőtte a' Jóniai Anglus Fő Biztosnak Sept. 6 költ Hirdetése elkezdődött volna végre halytatni. —

Egy más tudósítás így adja elé ezen történetnek bővebb környüállásait: —

„Az Anglus Fő Biztos elevezett vala innét Korfaból, a' Sybilla nevű fregáton e' h. 8-dikán, Nápoli-di-Romaniába, hol most a' Görög országlószék tartozkodik, de a' honnét már tegnapelőtt vissza érkezett. Odamenetelének czélja a' volt, hogy a' Jóniai Országlószéknek végzése szerént, a' melly e' h. 6-dikán költ, megmásoltassa a' Görög országlószék által azon Végzést, mellyet ez még a' mult Május' 27-dikén az Európai Hatalmasságoknak kereskedő hajójuk ellen kiadott vala. Az Anglus hajós sereget, melly a' Görög tengerre bevezett vala, Admirális O-Neil vezérelte. A' Görög Országlószék a' Jóniainak első fenyegetődő jelentésére kihirdette Aug. 27-kén, hogy az ő Máj. 27-dikén költ vég-

zése az Európai Hatalmasságoknak csak azon neutralis hajójuk ellen fogna tovább is fenn állni, a' mellyek Török sereget szállítanak, egyebet akár mit szabadon lehetne szállítaniok. O-Neil azonban ezen Hirdetéssel meg nem elégedett, hanem azt kívánta, hogy a' Májusi Végzés egészen másoltassék-meg, a' melly kívánságot a' Görögök 5 óráig tartott tanácskozás után, tellyesítették is.

Nyugot-Indiai Szigetek.

Az a' sok arany, melyről irtuk, hogy a' Columbiái partok mellett Curaszoától nem messze Aruba szigetén nagy darabokban találatna a' földben, nem mostani termés, hanem olly össze olvasztott arany, mellyet Columbiának vidékeiről a' lakosok a' mult esztendőben folyt rettenetes vérontásoknak és pusztításoknak ideje alatt össze olvasztván nagy rúdokban oda hordottak, 's hogy megtarthassák a' a' föld gyomrába rejtették, a' hova minden akadályoztatás nélkül elmehettek, mint hogy ott akkor semmi őrző katonaság, és semmi vámosok nem találatnak, 's mint hogy az oda való általevezés is a' szigetnek közellétére nézve a' tenger' kifolyásának segedelme által könnyen megeshetett. Hogy még eddig senki just nem formál a' megtalált arany darabokhoz, azt hozzák-ki belőlle, hogy azok kik azokat a' földbe rejtették, a' lefolyt revolúzióban talám mind elvesztek. —

Portugallia és Brasilia.

Rio-de-Janeiróból Aug. 5-dikán indult tudósítások érkeztek Lisbonába, mellyekben az Anglus ujságok szerént a' jelentetik, hogy a' K. Korona' örökösnek Don Pedronak Felséges Hítvése Aug. 2-dikán szerencsésen meg szabadult egy csecsemő Princzaszszonytól.

A' Lisbonai Udvári ujságlevél ekkepen beszélt Sept. 7-kén: „Azon sok ujságok között, mellyek itt ezen napokban elterjesztődtek, az a' hír is szárnyakra kelt, hogy az öszszeszővetkezett Hatalmasságok Kiralyunk Ő Felségét meghívták, hogy azon Coalitzióban, melly a' revolúziós lélelnek az Amerikai Státusokban lehető kioltását tárgyazza, részesüljön; s hogy ezen meghívattatás után a' mi Státustanácsunk öszsze gyülekezvén, ebben olly eszközöknek elővétettetése határozottatott volna meg, a' mellyek egészszen ellenkeznek azon hatalmas résznek hajlandóságával, a' melly rész mindent elkövet a' végre, hogy az Amerikai plánta országoknak az Európai anyaországokkal régebben fennállott minden öszszeköttetések elszaggathassa, csak hogy kereskedésseli plánumait végre hajtassa. Hogy ezen hazug hírek annál fontosabbak legyenek, az is hozzájuk adatik, hogy a' Nagy Britanniai Országlószerék az egyéb Európai nagy Hatalmasságoknak Országlószeréikkel nem volna egygyességben. Mi ellenben bizonyossá tehetjük olvasóinkat, hogy mind ezek hamisságok és költemények, mivelhogy mi hiteles kútfőkből tudjuk, hogy az Európai Kabinétek között legjobb egyetértés uralkodik és semmi jele nincsen annak, hogy a' csendesség meghaborítottodhatna, minthogy olly ingadozás nélkül való alapokon fekszik, mellyek az emberi nemnek boldogittatására mint religiói Egygyezés, úgy erőssítették meg. Ezen ingadozás nélkül való alapok tartoztatják most öszsze csatolva az Európai egész nagy Familiát.

Spanyol Amerika

Egy Londoni ujságlevélben ezek tállattak Iturbidéról Sept. 25-dikán: —

„Az a' sors, mellyre a' Meksikói volt Császár jutott, Londonban sok részvevőkre talált, ámbár mindnyájan megegyez-

nek abban, hogy ő kétségen kívül elkerülte volna ezen sorsot, ha jobb eszközöket fordított volna céljának elérésére. Ő Meksikónak Európával általellenben fekvő partjára szállott-ki, a' helyett, hogy útját a' Déli tengerre vévén a' Napnyugoti partokon tett volna próbát. Igáz, hogy erre néki több idő kívántatott volna: de más felől boldogulását is inkább reménthette volna. Szerencsepróbáló társai sem voltak jól választatva. Meg lehet ugyan, hogy az a' Lengyel tiszt Oberster Beneski, a' kire magát bizta, elég alkalmas ember lehetett, egy illy nyaktörő próbára s eránta elég egyenességgel is viseltett: de még is jobb szolgálatot tehettek volna néki tizenkét olly Meksikói emberek, a' kik elég személyes eltökéltséggel birván s az országot és a' nemzetet is jobban esmérvén, nem olly könnyen hagyták volna magokat törbe csalattatni. A' mi magát Iturbidét illeti, ő sem élt elég előre vigyázással. Példának okáért ő a' helyett hogy arcuzatját mesterségesen eltitkolta s magát esmeretlenné tette volna, azzal értémeg, hogy mihelyest a' hajórul a' szárazra kilépett zseb-beli keszkenőjét szüntelenül ábrázatján tartotta, mint ha fogfájás kínozta volna, azonban pedig a' keszkenő mellett is kilátszottak arcuzatjának némelly részei; melly szerént azok, kik régen jól ismerték, most is könnyen reá esmerhettek, kivált minekutánna szembe-tünő titkolódása által azoknak figyelmeket magára vont. Általában úgy látszik, hogy nagyon hebehurgyakodott, mellyet onnét lehet megmagyarázni, hogy azt gondolta, hogy egy véletlen csapás által legkönnyebben elérí célját. Már vége a' dolognak. Ő életével fizetett, nem csak ő pedig, hanem társai is, úgy mint a' Lengyel tiszt és még három czimborások, kik mindnyájan az Iturbide halálát követett napon lövettettek agyon. Az Anglus hajó azonközben, melly őket oda vitte, jónak talált

csak hamarjába szélnek ereszteni vitorlá-
jait, 's ckképpen: mind vissza hozta az
Ex-Császár' írásait a' mellyek, ha a' Mek-
sikóiaknak kezekre kerülhettek volna, két-
ségen kívül Iturbidének még több olly ba-
rájtait veszedelembé ejthettek volna, a'
kik velle levledeztek 's velle egygyetér-
tettek. —

„Az Iturbide özvegyét a' mi illeti,
bizonyos, hogy néki a' Congressus nyolcz
ezer tallérből álló esztendőnként való
penziót határozott. Most még a' felett ve-
télkednek a' Congressus' tagjai, hogy van-
é nekik jussok azt meghatározni, hogy
ezen özvegy hol kéntelenítették lakni ad-
dig, míg Meksikótól penziót veszen? Az
is kérdésben forog még, hogy az özvegy'
halála után által kell-e a' penziónak a'
gyermekre menni, 's ha által kell mi-
osoda mérséklet szerént menjen által rea-
jok? Némelylek azt javallták, hogy alkal-
maztassák a' dolgot egészen a' katonák'
állapotjához, 's kövessék ezen tekintetben
is tellyesen a' katonai rendtartásokat, mint
hogy Iturbidét valósággal úgy nézhetik,
mint Meksikói szolgálatban volt katonát,
mint a' ki ezen ország' seregeit vezérlte
annak ellenségei ellen; a' melly tekintet-
ben igazságtalanság lenne az Iturbide'
gyermekének is nagyobb penziót adni és
azt tovább fizetni, mint más katoná tisz-
tek' gyermekeiknek. —

Ezen kérdések felett tanácskozik most
a' Congressus: de nem lehet kételkedni
eránta, hogy végtire ezen tekintetekben is
elibe fog lépni a' kegyelmesség az igazság-
nak. Valóság az, hogy mihelyest az Itur-
bide' megölettetésének híre Londonban
megvalóságosult, Generalis Michelena, az
itt tartozkodó Meksikói Agens, azonnal el-
ment Rocafuente' nevű titoknokjával egy-
gyütt, Fletcherhez, az Iturbide' itt lévő
biztos Bankóssához, 's megkérdezén tőle,
mi lábon álljanak az Iturbide' itthagyatott
hat ifjabb gyermekei? 's szenvednek-e

szükséget? és megígérte, hogy ámbár ő
erre még nincsen is meghatalmaztatva,
csak ugyan magára vállalja a' reájok való
gondoskodást, hogy a' haza' szolgálatjára
hasznos emberek nevelődjenek belőlök.

Az idősb gyermekről olly vélekedést nyi-
latkoztattak több tagok, hogy az Ex-Csa-
szár gyermekei között ezt, különösen vi-
gyázó szemügy alatt tartatni nem lesza
szükségtelen, mint hogy ez mind gondolko-
dása' módjára mind tehetségeire nézve al-
kalmatos arra, hogy valaha, mint vala-
mely Praetendens ügy viselje magát.“

Columbiát a' Senátus egy Végzése' ál-
tal a' mult Juniusban 12 Departamentekre
osztotta-fel, a' mellyek ismét Tartomá-
nyokra, és Kántonokra osztattattak. A' De-
partamentek fő városaikkal egygyt ezek:
1) Orinoko (Fő városa Cumana) — 2) Ve-
neczuela (f. v. Caraccas) — 3) Apure
(f. v. Varinas) — 4) Zulia (f. v. Maracai-
bo) — 5) Boyaca (f. v. Tanja) — 6) Cun-
dinamara (f. v. Bogota) — 7) Magdaléna
(f. v. Cartagena) — 8) Canca (f. v. Popa-
yan) — 9) Ysthmo (f. v. Panama) — 10)
Escuador (f. v. Quito) — 11) Lasuay (f.
v. Cuenca) — 12) Guayaquil (f. v. Qua-
yaquil.)

Orosz Birodalom.

Petersburg lakosainak számát most
300,000-re teszik, kik között legalább
1000-re telik az Anglusok' száma.

Svéczia és Norvégia.

Stockholmból Sept. 17-dikén írják,
hogy onnét egy hajót készítettek ezen hó-
nap' végén Columbia felé útnak indítani,
a' mellyen Királyi tengeri tisztek is több-
bek fognak oda küldtetni a' végre, hogy
azon tengerekkel megismerkedjenek. Az ex-

pedizio' vezérlése arra a' Hauswolf nevű hajdani Kermányszéki Titoknokra bízott, a' ki Columbiában, már jó ideig tartzkodván onnét nem régen jött vissza.

B é c s.

Ferecz Károly Ő Cs. K. Hercegsége a' maga Fő Udvarimestertől Gróf Goestől kísértetvén tegnap reggel útnak indult Felső Austriába Lambachba, Bava-riai Király Ő Felségének, 's a' következő napon a' Királyné Ő Felségének 's három Királyi Princzaszszonyoknak, Bécs felé való utazásokban leendő fogadására — a' honnét e' h. 16-kán (a' jövő Szombaton) varattatik ide vissza Ő Cs. Királyi Fő Hercegsége.

Ma (u. m. Oct. 12-dikén) délelőtti 9 órakor ismét tíz millió forintokat égetteti az Auszriai Priv. Nemzeti Bankó az általa beváltott papíros pénzből a' Glaszin az a' végre építettet elégető házban, a' közönség előtt, a' kineveztetett Biztosoknak jelenlétekben.

Magyar Ország.

Méltóságos, és Fő Tisztelendő Gróf Eszterházy László Urnak, Bosnyói Püspöknek halálát 26-dik Levelünkben említettük. De ő, mint jámbor, és jótévő ember, mint buzgó Pap és Fő Pásztor, mint jó Hazafi nagyobb tiszteletet érdemelt, hogysém őtet a' mostaniak hamar elfelejt-hessék, vagy a' jövődek még hamvait is ne áldják. Az ő szelid és könyörületes szíve, jámbor és egyenes lelke, felebará-tinak 's ember társainak sorsában minden-kor részt venni kész akarátja, hogy egész éle-nemes tulajdonai voltak, hogy egész éle-tében ő nem magának: hanem ember tár-

sainak élne, 's a' szűkölködőkön mintegy magaról megfellebbezve segítene. Illy jószi-vűséget azok, kik a' gazdagság gyűjtésének örülnek gyengeségnek tarthatnák, de ő az Evangeliumi tökéletességet kívánta inkább követni, és a' szegények gyámolításában tartotta gazdagságát, kik őtet öröklé adani fogják. — Egyházi buzgóságát már a' Pécsi Megyében, mind Lelki Pásztor-sá-ga közben D. Földváratt, mind gyakor alkalmatosságokkal Kanonokságában Ma-gyar nyelven tett prédikallásai elégségesen meg-bizonyították, úgy hogy köz áldás, és tisztelet tetéznék érdemeit, 's midőn Fő-Pásztori Méltóságra emeltetvén ezen Megyétől elvált, mind a' szegényeknek, mind számos Híveknek könyhullatási követték. A' Ro'snyói szék örömmel fogadta, és benne reménységénél is nagyobb egyházi buzgóságú, és Fő-Pásztori gondoskodású Püspököt tapasztalt. Ennek bizony-sága az ő halála is, melly őtet Szomolnokon egyházi látogatásaiban érte folyó eszten-dei September 11-dikén. — Hazafiusá-gának eleven bizony-sága az, hogy minden-kor tellyes örömmel fogadott minden al-kalmatosságot, mellyben Magyar nyelven prédikallana; a' Magyar munkákat ki-önni se-gítette; es a' nemzeti nyelvet mind a' Pap-ság, mind a' Hívek között hathatósan ter-jesztette. Illy jeles embert, illy Fő-Papot, illy hazafit vesztettünk el benne! Élt 56 esztendőt. Teste Szomolnokról Ro'snyóra vitetett, és September 15-kán egyházi gyász pompával eltemettetett.

V á c z o n, e' folyó hónap 4.ik napján, mint olyan napon, melly benünket Kirá-lyunk di tső, 's halhatatlan nevére emlé-keztetett, Méltóságos, és Fő Tisztelendő Gróf Nádasdy Paulai Ferencz Úr Ő Nagysága, a' Váci Megyének Püspöke, jól tudván melly hathatos befolyása legyen

a' Fő által mutatott jó példának, a' hiv jobbagyok hazafiúi érzésekre, a' Fejedelem eránt vonzó igaz szívbeli buzgóságtól lelkesítettve, minden kitelhető pompával a' helybeli Nemez Käptalantól, és mind világi, mind szerzetes Papságtól, több nyugalomra lépett Hadi Tisztektől, és külfömbbfele Hivatalbéliektől késértette, méne be a' helybeli fő templomba, hogy ott legforróbban szeretett, és a' kegyelmességről leg nevezetesebb ditső Fejedelmünknek, I-ső Ferenczünknek hosszú életéért, szerentsés uralkodásaért, és Királyi Vérének óhajtott virágzásáért, számos sokaságnak jelenlétében, mutassa be Püspöki szertartással oltári szent áldozatját. — Míg a' templomban a' köz buzgóság tartott, az alatt a' helyhéli Katona Nevendékek salvekat lövöldözve, a' város részéről pedig a' mozsarak durrogra, kihirdették az örömet mindenfelé. — A' Misének vége után, mind az egyháziak, mind a' világi renden lévő számos előkelő Urak gazdagon megvendégtettek, az említett Mélt. Püspök Úrnak fényes asztalánál. (H. T.)

Bécsi Nagy Lotteria.

Császár és Ap. Király Ó Felsége ezen három öszszezsacolt birtokok ugymint: Csehországnak Pilseni kerületében Prasnchno-Augezd 's a' hozzá tartozó kék-köves-bánya és huta, továbbá a' Vorarbergi kerületben a' Bregenczi Cs. K. vidéken fekvő jószág. a' melly Haarderikastélynak neveztetik, az ahoz tartozó Mittelwycerbergi Kartonfabrikával együtt, végre Bécsben Gumpendorf nevű külsővárosban a' 151-dik szám alatt lévő szép Ház' három tulajdonosainak kegyelmesen megengedni méltóztatott, hogy ezen fennat megnevezett bir-

tokokat öszszefoglalva egy Lotteria által kijáczodják, melyhez képpest ezeknek kijáczását a' Bonnet de Bayard Cs. K. Privilegiált Nagykereskedő háza a' maga felelete alatt Reversalisának betétele mellett, által vette. Ezen most megjelent Lotteria áll 115,000 vonó-czédulakból (los) mellyek között 105,500 feketék vagynak és ezek 10 Bécsi becsü forintokért adattatnak; továbbá 6000 kék és 3500 veres vono-czédulakból, a' melly 9500 utólsókarravalók, hogy mint tizenegygyedik, fellyü adattassanak, azoknak a' kik egyszersmind tíz czédulát vesznek.

Azon esetben, hogyha a' birtokoknak szerencsés elnyerőjik ezeket magoknak megtartani nem akarnák, ezen esetben a' legjobb említett Nagykereskedő-ház Praschno-Augezdért 125,000; a' Mittelwycerberburgi jószágért és fábrikáért 75,000; 's a' Bécsben lévő házért 50,000 Bécsi becsü forintokat ígér váltásigul.

A' nyerések egész száma 5215, mellyekközzül 4615 pénzben áll, és az ajánlott váltásig summák is ide értelvé 335,334 B. b. forintokat teszen. Továbbá lesznek még 600 nyerések, mellyek ezüst edényekből állanak 's mind együtt 7,560 lóthot nyomnak. Ebből 31,850 B. b. forintokat érők a' 6000 a' kék, szabad czédulakért, 2000 B. b. forintokat érők pedig 250 ezüst edényekből álló 3,451 lóthot nyomó nyerésekkkel 3,500 veres jutalom-czéduláknak határozattak. Egy czédula 15-ször nyerhet.

Ezen Lotteria különösen az illy nagy számmal még eddig soha elé nem fordult ezüst nyerések 's általjában a' maga tulajdonságai által olly módon különbözötteti magát, hogy a' Bonnet de Bayard Nagykereskedő-háza eltökéllette magában, hogy a' sors-vonást a' közelebbi Februariusnak 5-dik napjára, és így valami négy hónapokra, hirdesse-ki.